

komme i Betragtning. — Jeg skal endnu med Hensyn til et Spørgsmaal, der er reist om, hvem der har Kirkens Nøgle, sige, at, forsaavidt man ikke søger den hos Klokkeren, er det dog det Klogeste at gjøre Forskjel mellem de forskjellige Elementer i den samlede Berettigelse til at disponere over Kirken. Kirken er dog aabenbart til for Menighedens Skyld, og den skal benyttes i Kirkens og Menighedens Interesse, og i saa Henseende har Kirkeføreren ikke det Allermindste at sige. Kirkeføreren har kun den Pligt at vedligeholde Kirken og en Ret til, at denne Vedligeholdelse ikke gjøres ham besværligere f. Ex. derved, at Kirken molesteres. Det er Kirkeføreren hele Forhold til Kirken. Kirken er til, om ikke for den enkelte Sognemenigheds, saa for den hele almindelige Menigheds Opbyggelses Skyld, men for Dieblittet, saa længe vi ikke have en Kirkeforfatning eller særlige Lovbestemmelser som dem, hvorpaa dette Lovforslag gaar ud, have vi ikke nogen Form, hvorunder Menigheden medvirker ved Dispositionen. Hidtil er efter vor overleverede Kirkeforfatning Menighedens Ret og Bæretagelsen af Menighedens Interesse i det Væsentlige nedlagte i Kirkestyrelsens Hænder; saaledes ere de overleverede Forhold, og derfor har der hidtil ikke været og vil ikke uden ved særlig Lovbestemmelse kunne gives nogen Ret enten for hele Sognemenigheden eller for Pluraliteten til at træffe nogen Bestemmelse om Kirkens Benyttelse. Naturligvis, naar dette Forslag bliver til Lov, indtræder den Form, hvorunder Menigheden kan medvirke:

Masmussen: Jeg vil sige min Tak til den, som allerede er udtalt, fordi dette Lovforslag er fremkommet, og for den Velwillie, hvormed det er modtaget. Jeg tror, at det er paa høie Tid, at et saadant Lovforslag er fremkommet, ligesom det heller ikke kan komme uventet for dem, som have gjort sig bekendte med Kirkekommissionens Forhandlinger. Muligen er det ikke fremkommet paa den Maade, som den høitærede Minister ønskede; navnlig forsaavidt jeg tror, at han nok helst vilde have haft en anden Lov færdig først; men dette har den høitærede Minister jo nu overvundet og i det Hele sluttet sig til Lovforslaget.

Jeg kan i et enkelt Punkt give det ærede Medlem for 1 Ode Kredts (Sessen) Ret, nemlig dert, at Kjøbstadbeboerne altid i denne Henseende ere lidt bedre stillede end Landbefolkningen. I de allerfleste Kjøbstæder er der jo 2 eller 3 Kirker og derhos flere Præster; der er mere Berøvelse, og Trangen til at kunne søge hen til en anden Præst kan der lettere afhjælpes end paa Landet. Men hermed er ogsaa det forbi, hvort jeg kan give det ærede Medlem Ret, og naar jeg ikke af gammelt Bekjendtskab og Erfaring vidste, at det ærede Medlem ikke er saa slem i sine Handlinger som i sine Udtryk, vilde jeg ikke have kunnet forsonde mig med, at der undslap ham en i mine Øren saa forfrækkelig Bemærkning som den, at den, der ikke er tilfreds med vedkommende Præst, kan gaa sin Vej og søge andetsteds hen. Det er virkelig en altfor let Opfattelse af Forholdene for en Mand som det ærede Medlem, der, skjøndt Kjøbstadmand, er saa vel bekjendt med Forholdene paa Landet, som han er. Det ærede Medlem veed jo godt, at en Præst paa Landet ofte har 2, undertiden 3 Kirker, og at Befolkningen paa Grund af Forholdene ofte bor i lang Afstand fra andre Præster, ligesom det jo heller ikke er sagt, at Nabopræsten er af en anden Bessaffenhed end Sognets egen Præst, og, naar dette er Tilfældet, er det dog en forunderlig Avisning at give Folk, som ikke ere tilfredse, naar man siger til dem: I kunne gaa et andet Sted hen. I den Henseende have Anskuelserne, Gud ske Lov, samlet sig en hel Del, og navnlig have ogsaa forskellige Medlemmer i Kirkekommissionen, som have overordentlig stor Vægt, sluttet sig til denne Tanke, saa at den i Kommissionen fik en temmelig stor Tilslutning; jeg husker ikke ret, om den endog ikke fik Enstemmighed. Og nu antager jeg, at, naar saa forskellige Anskuelser som de, vi vide vare tilstede i Kirkekommissionen, sluttede sig dertil, og Lovforslaget derefter er blevet vedtaget i Folkethinget med den høitærede Ministers Tilslutning, saa have vi dert et slaaende Bevis paa, at et saadant Lovforslag er anerkjendt, og jeg vil derfor anbefale alledem, der ønske kirkelig Frihed og Liv i de kirkelige Forhold, at stemme for dette Lov-